

תמצאו את אותו יום טוב, זהו שְׁדָה, שְׁמַאיר בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.

ובא ראה, השֶׁבֶת הזו נקראת כ"ל, משום שיש בה חמשים שְׁעָרִים נפתחים, והתעורר. וכשֶׁהכל הזה מתעורר לפלה, אזי האם העליונה מלבישה אותו גבורות עליונות, ומתעוררים רחמים בעולמות, והתקון העליון מתתקן.

והוא אותו האפריון. ועל זה כתוב (שיר א) אפריון עשה לו המלך שלמה. אלו תקוני העולם. עמודיו עשה כסף - זה אברהם. רפידתו זהב - זה יצחק. מרפכו ארגמן - זה יעקב, כולל שני הצדדים, שרוכב על הפסא, שנקרא אהבה קטנה.

דבר אחר, תוכו רצוף אהבה - זו אהבה רבה, שהיא פנימית. מבנות ירושלים, כשהתקינו את המנחה הזו, שְׁמַאיר לה השמש. ועל זה (בראשית מג) ויכינו את המנחה, אז וישא משאת, חלק להם חלקם. ומאיהו מקום נתן להם? מאת פניו, זהו הפסא, שמוזן הכל בו.

והרב משאת בנימן (שם). מה הטעם? משום ששכינה בחלקו. ממשאת כלם חמש ידות - בא וראה, ה' האחרונה הזו נקראת פלה, כשמחבר עמה כל, ואין מתישבות אלא בחלקו של בנימין. ועל זה חמש ידות הוא קבל, כשקבל את ה' הזו, שנקראת מנחה, בחלקו. וכל חמשים הברכות שבאות מפל לפלה הזו, קבל בנימין. מה הטעם? משום שהוא הקטן מכלם.

משאת כל השבטים עשרה, משאת בנימין התגדלה ה' פעמים עשרה. הרי חמשים. והכל בשביל ה' הזו ששורה

יומא טבא, דא הוא שְׁדָה, דְּנָהִיר בְּנֵהִירוּ דְשִׁמְשָׁא.

וְהָא חֲזִי, הָאִי שֶׁבֶת כ"ל אִיקָרִי. בְּגִין דְּחִמְשִׁין תְּרַעִין בֵּיה אַתְּתַחֲוֹן וְאִיתְעַר. וְכֵד הָאִי כֹל אַתְעַר לְכֹלָה, כְּדִין אִימָא עֵילָאָה אֲלִבִּישַׁת לִיה גְּבוּרָן עֵילָאִין, וְאִיתְעַרו רַחֲמִין בְּעֵלְמִין, וְתִיקוּנָא עֵילָאָה אַתְתַּקֵּן.

וְהוּא, הֵהוּא אֲפִרְיוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב (שה"ש ג ט) אֲפִרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. דָּא תִיקוּנִין דְּעֵלְמָא. (שם ט) עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף, דָּא אֲבָרָהִם. רְפִידָתוֹ זָהָב, דָּא יִצְחָק. מְרַפְכוֹ אֲרָגְמָן, דָּא יַעֲקֹב, כְּלִיל תְּרִין סְטָרִין. דְּרַכִּיב עַל כּוֹרְסֵיָא, דְּאִקָּרִי אַהֲבָה זֹוטָא.

דְּבַר אַחַר, תּוֹכוֹ רְצוּף אַהֲבָה, דָּא אַהֲבָה רַבָּה, דְּאִיהִי פְּנִימָאָה. מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, כְּד אַתְקִינוּ לְהָאִי מִנְחָה, דְּאִנְהִיר לָהּ שִׁמְשָׁא.

וְעַל דָּא וַיְכִינוּ אֶת הַמִּנְחָה, כְּדִין (דף סג ע"א) (בראשית מג לד) וַיִּשָּׂא מִשָּׂאת, פְּלִיג לֹון חוּלְקָהוּן. וַיִּמָּן אַתְר יְהִיב לֹון, מֵאֵת פְּנִיו, (דא) הָאִי כּוֹרְסֵיָא, דְּמִזְוּנָא דְּכוּלָּא בֵּיה.

וְהַרְבַּ מִשָּׂאת בְּנִימָן, מְאִי טַעֲמָא, בְּגִין דְּשְׁכִינְתָּא בְּחוּלְקִיהָ. מִמִּשָּׂאת כָּלִם חֲמֵשׁ יְדוֹת, תָּא חֲזִי, הָאִי ה' בְּתִרְאָה, אִקָּרִי כֹלָה, כְּד אַתְחַבֵּר כ"ל עִמָּה, וְלֹא אַתְיִשְׁבּוּ אֲלָא בְּחוּלְקָא דְּבְנִימִין. וְעַל דָּא חֲמֵשׁ יְדוֹת קָבִיל, כְּד קָבִיל הָאִי ה' דְּאִקָּרִי מִנְחָה בְּחוּלְקִיהָ. וְכֹל חֲמֵשִׁין בְּרַכָּאן, דְּאַתְיִין מִכ"ל לְהָאִי כֹלָה, קָבִיל בְּנִימִין. מְאִי טַעֲמָא, בְּגִין דְּאִיהוּ זְעִירָא דְּכֹלָהוּ.

מִשָּׂאת כֹּלָהוּ שְׁבִטִין עֶשְׂרֵה, מִשָּׂאת בְּנִימִין, אַתְרַבִּי, חֲמֵשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרֵה. הָא חֲמֵשִׁין. וְכוּלָּא בְּגִין הָאִי ה' דְּשָׂרְיָא בְּחוּלְקִיהָ. מְאִי טַעֲמָא, בְּגִין דְּאִיהִי זְעִירָא, וְאִיהוּ זְעִיר,